

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 4 listopada 2025 r.

Poz. 6116

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.101.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 29 października 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 299/XVII/2025 Rady Miasta Rybnika z dnia 25 września 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części miasta Rybnika obejmującej obszar w rejonie ulicy Cypriana Kamila Norwida (MPZP 72-1), w następującej części:

w tekście uchwały w zakresie ustaleń § 10 pkt 5.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 ustawy o samorządzie gminnym, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 25 września 2025 r. Rada Miasta Rybnika podjęła uchwałę Nr 299/XVII/2025 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części miasta Rybnika obejmującej obszar w rejonie ulicy Cypriana Kamila Norwida (MPZP 72-1).

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, 1907 i 1940, dalej zwana *upzp*) w dniu 1 października 2025 r. Rada Miasta Rybnika przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr 299/XVII/2025, a w dniu 2 października 2025 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 22 października 2025 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

Art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp* stanowi, że: w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

W § 10 przedmiotowej uchwały ustalono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określając m. in. w pkt 4 szerokości dróg publicznych i dróg wewnętrznych w liniach rozgraniczających. Następnie w pkt 5 ww. paragrafu dopuszczono inne szerokości dróg publicznych i dróg wewnętrznych w liniach rozgraniczających niż te, o których mowa w pkt 4, w tym lokalne przewężenia tych dróg, spowodowane istniejącym zagospodarowaniem, zgodnie z rysunkiem planu.

Takim ustaleniem naruszono art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp*, ponieważ zgodnie z ww. przepisem niedopuszczalne jest ustalenie w uchwale rady gminy możliwości korekty linii rozgraniczających dróg tzn. innych szerokości dróg w liniach rozgraniczających niż określono to w § 10 pkt 4 uchwały i na rysunku planu. Ponadto, umożliwienie zmiany szerokości dróg, a tym samym zmiany położenia linii rozgraniczających dróg powoduje stan niepewności co do przyszłego przeznaczenia wyznaczonych w planie terenów dróg oraz przyległych do nich terenów.

Zgodnie ze wskazanym przepisem, w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. W orzecznictwie zasadnie przyjmuje się, że obowiązek określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przeznaczenia terenów oznacza konieczność sprecyzowania sposobu jego przyszłego zagospodarowania i wykorzystania poprzez takie sformułowania, które jednoznacznie wskazują, jaką funkcję ma dany teren pełnić (por. wyrok WSA z dnia 5 marca 2025 r., II SA/Gd 1013/24). Obowiązek ten odnosi się również do określania przebiegu dróg i ciągów komunikacyjnych projektowanych w ramach budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Realizacja powyższych wymogów wymaga wyraźnego, niepowodującego jakiegokolwiek wątpliwości, wyznaczenia linii rozgraniczających poszczególne tereny. W kwestionowanym przepisie uchwały dopuszczono lokalne przewężenia dróg, *spowodowane istniejącym zagospodarowaniem, zgodnie z rysunkiem planu*. Tymczasem na rysunku planu nie oznaczono w żaden sposób gdzie takie przewężenia są możliwe.

Ponadto treść przepisów planu wraz z innymi przepisami determinuje sposób wykonywania prawa własności, zatem dokonany w planie miejscowym wybór przeznaczenia terenu nie może mieć charakteru dowolnego (arbitralnego) i nie może nasuwać żadnych wątpliwości co do funkcji danego terenu (por. wyrok NSA z 3 grudnia 2019 r., II OSK 2648/19). Linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu determinują zatem sposób jego przeznaczenia i zagospodarowania – w żadnym wypadku nie mogą więc być „ruchome” nie można też traktować ich przebiegu jako orientacyjnego.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionego naruszenia, uchwała Rady Miasta Rybnika Nr 299/XVII/2025 z 25 września 2025 r. *w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części miasta Rybnika obejmującej obszar w rejonie ulicy Cypriana Kamila Norwida (MPZP 72-1)*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Przywołane w uzasadnieniu orzecznictwo dostępne jest w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych – na stronie internetowej: orzeczenia.nsa.gov.pl.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miasta Rybnika rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miasta Rybnika.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.